

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΤΟΣ 70Υ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 319.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ—ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 1.50

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΠΡΟΔΩΣΕ ΤΟΝ ΓΙΑΓΚΟΥΛΑ

Ο ΛΗΣΤΗΣ ΓΙΩΡΓΗΣ ΔΕΛΑΜΗΤΡΟΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ
ΠΟΥ ΤΟΝ ΣΥΝΕΛΑΒΕ

Ὁ σύντροφος τοῦ Γιαγκούλα, ὁ ὁποῖος συνελήφθη ἐσχίστως ὑπὸ ἀποσπασμάτων εἰς τὴν Αἰκατερίνην. Κατ' ἀοχὰς ἤνευτο νὰ καταδώσῃ τὸ κρουσφίγητον τοῦ Γιαγκούλα, πεισθεὶς ὅμως κατόπιν ἠναγκάσθη νὰ προδώσῃ τὸν λήσταρχον. Ὁ Δελαμητρος ἐχρησάμευεν ὡς πράκτωρ τοῦ Γιαγκούλα εἰς τὴν Αἰκατερίνην, κρατῶν αὐτὸν ἐνήμερον καὶ τῆς παραμικροτέρας κινήσεως τῶν ἀποσπασμάτων. Ἐν τέλει ὅμως, συλληφθεὶς, ἐξηναγκάσθη νὰ προδώσῃ ὅσα ἐγνώριζε περὶ τοῦ Γιαγκούλα, ὁ ὁποῖος κατόπιν τούτου πιθανὸν νὰ ἔχῃ συλληφθῆ τὴν στιγμὴν αὐτήν.—Εἰς τὴν 8ην Σελίδα, πῶς ἐγίνε λήστης ὁ Γιαγκούλας

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΥΡΗ ΚΑΘΕ ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΟΥ

Ο έρωας κατήχητος σήμερον ή τελευταία παρτίδα ενός αειδόους παιγνιδιού και ο γάμος μία θεατρική ιστορία.

Ο νέος νυμφεύεται, όταν δεν έχει τί καλύτερον να κάνει και ή νέα πανθρεύεται μόνον και μόνον γιά να μη τη ποδν μεθαύριον γεροντοκόρη.

Νυμφεύεται ο νέος, όταν πεισθή ότι με τον γάμον αυτόν θά καταστή δυνατόν να λουλουίσουν τή οικονομικά του και να διπλασιάση το δάξ, σ' ην τή επιτυχία του.

Η νέα υπνθρεύεται γάμον ποιικιλίας. Έ βαρύνθη τόν τίτλον της δεσποινίδος και θέλει να δοκιμάση τās συγκινήσεις που θά έχει μετά μεταπήδησης από τού βιθμού της δεσποινίδος εις τον βιθμόν της κυρίας.

Ο πραγματικός σκοπός τού γάμου παραμένει γιά τή σημερινή κορίτσια ένα αίνημα δυσκολότερον και τού είνιγματος, της Σφίγγος. Και είναι φυσικόν ένα κορίτσι να μη έχει συνείδησιν τού πραγματικού, τού φυσικού προσορισμού τού γάμου, αφού ο γάμος σπανώς εξασφαλίζει τήν ευτυχίαν, ή όπο α θά τής συνηθισθή τή καρδιά, ή ό τοια ή ό τής άνοησι τή μάτια γιά να μπορέση έτσι να κάνει τήν μεγάλην σύγκρισιν και ν' άνιληφ ή τ' άποτελεσμα τής συγκρίσεως, αυτής. Τή ηροπ τού γάμου της και τί είναι τωρα. Πριν έθεωρούσε τήν ευτυχίαν ως μίαν λέξιν τήν όποια μεταχειρίζονται οι ποιηταί δια να επιτύχουν τήν ό οικονομικήν αν τής δυστυχίας. Η πραγματική σημασία της λέξεως αυτής της, άφεντε.

Αστροπολοοοεσ κάποτε μέσα στο Ντίνσινγκ, έδεχτο τās φλογερώτερας έρωτικές εκδηλώσεις και τή τότε σκανδαλώδη μερδιά μαννα. Και διανοείτο τότε: «Αυτό είναι ευτυχία». Σιν-σινά όμως περιούσαν αυτά όλα και ή πηχής άρχισε να τοι, σπειροειδή τήν καρδιά. Διανοείτο και τότε κ' έλεγε:

Αν βαρύνεσθε. Δεν υπάρχει πραγματική ευτυχία.

Μα όχι, αγαπήτη δεσποινίς, δεν έχετε διάλοου δικαίον. Η ευτυχία ενός κοριτσιού, εις όποιονδήποτε κοινωνικόν τάξιν και ό άνηκη, ή πραγματική ευτυχία, ή περιεκτικώσα ολοκληρον παράδεισον, ή προσφέρουσα διαρκώς τήν έλιξίσην τής διαρκούς άναπέσεως, τού σφύγγου της καρδιάς, δεν εδρζοκται άλλοι παρά εις τον γάμον.

Περιμένον να μ' απαντήσετε:

Υπακούεσθην και εγώ και σίς βεβίωθ ό χειρότερον σπόδ από τον γάμον, δεν είδα. Πληττει κανείς θανάσιμα βέβοντας όλο τή ίδια πράγματι και άκούοντας όλο τή ίδια λόγια. Αλλά σίς έρωτός:

Προτού φερσείτε τού νυφικό σας φέρεμα τ έσκεφθήσατε; Ο ή θά κάμετε δικό σας έναν άνδρα, είτε ίκανοποιούσιν τήν μεγάλην άπείτησιν τού έρωτός όίς είτε υπέκουσα εις ένα όπ' ιλοισμόν τόν όποιον εύρίζεσθε σοβαρότητα. Μόνον.

Αλλ' ό άνδρας πύ ός θά μπορούσε να σίς κάνει ευχισμένην, δεδομένου ότι τήν ευτυχίαν στο σπήτι ενός ζεύγους, τήν φέρνει πάντα ο άνδρας, ή όε γυναίκα τήν συγκρατεί. Θά σίς έκαμε ευχισμένην είν τή ήθελασε σίς. Διότι κάθε άνδρας μπορεί να κάνει ευχισμένην μίαν γυναίκαν όταν τή θέλησθ, όταν γνωρίζη να τή δολήσθ.

Είναι μερικά πολύ σοβαρά πράγματα, δεσποινίς, τά όποια είναι άπαράιτητος ανάγκη να τή γνωρίζετε προ τού γάμου σας. Τότε όποιοσδήποτε και ό είναι ό χαρακτήρ σας, όποιοςδήποτε και ό είναι ή ψυχρούνθεσις τού άνδρός που θά κάμετε είναι άδύνατον να ήν έσαφηνίσετε μέσα στο σπείτι που θά κάμπε ός νύμφη, μετά τωστική, μετά άληθινή και, μετά άδιάσει στη ευτυχία.

Αλλά σίς είπα: Πρέπει να γνωρίζετε όρισμέ α πράγματα πρδ τού γάμου σας, δια να γίνετε κοινωνός τού μυστιού της ευτυχίας. Τι πρέπει τωρα να γνωρίζη κάθε κορίτσι προ τού γάμου τού άνελαβ; Εγώ μαζή με τόν συμπαθή συνάδελφόν μου Έππερο να σίς τή δώτω γραμμένον μέσα σ' ένα βιβλίον που θά κυκλοφορήτ τού Πάσα. ΡΟΜΕΟ

ΥΒΥΔΩΝΙΜΑ

Έκάστη έγκρισις δαχ. 4.

Εγγραφέται: Άγ. ωπτος Όδωπόρος, Κυανούς κύκλος.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Τό γραφειόν της Σφαιρας αναλαμβάνει τήν διαβίβασιν έπιστολών έκ μερούσ των ένδοξαφρονημένων πρδς διάδοχον έκ Κωσταντινουπόλεως υ οραντην και άνωστρησαν διαμνηστικόν εν Αθήναις. Η ημεσ φως εις ός τή οικονομική κατάσταση άποστέλλει τήν Πνευματικήν, ή ένδοξαφρονη, ή έπιστολήν ή ψυχολογία παντός άτομου εις τή βάσει τού γραφειού χαμαί έφες.

Συνεπώς όποιος ό άλληλογραφείας. Άπαντήσεις ταχέως και άκριβείς Πλήρης μυστικότης. Γραφάτε, Νοομαντήν, γραφεία Σφαιρας, έσοφικώτερος δαχμάς 10 εις έκαστη έπιστολήν.

Είς τās έπιστολάς να λάβουν άπάντησεις δι' όποιον έρωσ έπιστολής και όχι δια ή; στήλης γνωρίζω ότι, όδον να έσοφικώτερος εις δικαίον τού όμοσθην άνείμιον.

Μ.Κ.Α.Κ., Θεσσαλονίκη: Γάμον προ τού παρον δεν δύναίεσθε. Σίς συνιστώ ν' άπορρίψετε τόν συνοικόν ηο πρδ τού όποιον θά σίς όπλησιν ηο προσχώδ.

ΡΕΝΑΝ: Ούδεν α λογική άφορη ύπάρχει ν' άπ' άπίστεθε. Έπ' μένω ότι ό άμεις σας με τόν κύριον εκείνον, άνεπίτητος τού ά έχθ άδελφ ή θά γίνη. Σίς συνιστώ μόνον όλίγην ύπομονήν.

ΒΙΒΗΝ, Αίμον: Σύζυγος όμ ή σπτό. Μαγάλη ευτυχίαν θά σίς φέρη ό γάμος άύ ός. Πρδκαίτε πρδ άλλά πολύ τυχερόν.

ΕΛΒΙΓΚ: Μίε άπορρίψετεσ ευτυχίς άποκατάστασις.

ΑΠΗΛΙΣΜΕΝΗΝ ΜΑΥΡΟΦΟΡΑΝ: Ο μέλιον σύζυγος σας τή ό ομαξεία. Χρήστος, θά έπαγγέλλεται τον ναυτικόν και θά είναι πτωχός μόν, άλλ' άφεντε μορφο ένο. Είς τόν άκαιρόν δεν θά ταξειδύσεται. Ά τορδύστε να έργάζεσθε εκείτην Πέριπτον π.μ.

ΚΥΡΟΝ ΣΜΙΘ, Αθήνας: Χριστήρ δόσπιστο, δελός, πλην πολύ εύλισησ και ό νεροπόλος. Η εν λόγω δεσποινίς ούδδποτε θά δείξη πρδς ό ά; ειλκρινή συμπεριφοράν.

ΕΛΠΙΔΑ, Ένταύθα. Έχετε τή αγαπήσει άλλα χωρίς ν' άνταγιάσθε. Σίς εκδικούνται σήμερον δια τή ύπερ ήρίαν σίς.

ΔΥΔΑΙΜΟΝΑΝ, Κέρκυρα: Το ό ειζόν σας θά πραγματοποιηθή. Ο νέος όν όποιον αγαπάτε και τός ό τοιον έρχάται έλαττήν τε πλύ, θά γίνη σύζυγος σας. Ταξειδιον δεν διαβλέπω. Ο άδερφός σας δεν θά δυνηθή να ευχισθήσθ λά, φ τού σπρεβλου χαμαί ή σ τ ν. Σίς εύνοει ή Τριτή.

ΓΚΙΟΥΑ ΧΑΝΟΥΔ, Κέρκυρα: Γάμον δεν διαβλέπω, μόνον έρωτας πολλούς και περιπετειώδεις. Είς έξ ό ων θά αελοση έπικίνδυνος δια τήν ζωήν σας. Πρδσέστε τόν Νικόλοσ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Κ, Πέτρος: Μέλιον πληρδς ό ρόβου, έμπορικόν περιπετειώδ και έρωτικόν πικριών. Θί ζήτετε άόδη 29 έτη. Άποφύγετε να είσθε άπότομος και ύπερόπτης.

Α ΤΟΥΡΟΗΤΕΥΜΕΝΗΝ, Πειραιά: Συντόμος θά στερηθήτε τού συζύγου σας. Η και τόν ζωή σας πήρης σπριπειδιών και συγκινήσεων. Η ύπόθεσις σας με τόν πρόσωπον εκεί ο δεν θά τελειώση δι ν θί έχη τή επιθυμη ό τέλος. Έκ τής Έλλάδος δεν θ' άπομα κρη ύθε. Ιδ' μέλιον τής άδελφής σας πλήρης ζητηδόν έπιδον.

ΣΚΕΡΤΣΟΖΑΝ, Βόλον: Γάμο, εντός 7 μηνών, Η κατάληξις μιάς έρωτικής περιπετειάς, Ο μέλιον σύζυγος σας θά είναι ναυτικός γνωστός σας άπό τούδε, τόν βέβατε σκεδδ, καθ' έάσθη, ήλικίας 28 έτώ. Ο γάμος τού άδελφού σας θ' άποθή επιζήμιος δια τή σιν φέροντα τής οικονομίας σας. Δεν θί κερδίσετε τή δικήν. Η άνωμολία τών οικογενειακών σας πραγμάτων θά εξακολουθήσθ έξ ύ πεισιπέτος και τόν όδω άδελφών σας.

ΑΕΥΚΟ ΠΕΡΙ ΤΕΡΑΚΙ, Βόλον: Άποφύγετε τή πραγματοποίησιν τού συνοικισμοσ υ α τού, τού όποιον θά σίς όληψ ή τιν δβ-σιν οικογενειακών δχ οίών και πρδκαίτεσ σιν Είδησεις περι τού θιου σας θά λάβετε άφ' όδω. Οί έλπίσ σας σά; έγαυθόν πλην τού ά κερδύ σας ό ό τοιος, έσρηθη έν παρδφύ. Είναι εις άρον σχολαστικος Η ύψησ σίς θά έρησ άόδη 5 έτη. Ταξιδιον δεν διαβλέπω.

Έλήφθησιν και άί έπιστολά τών όδων και κυρίων: Μάριον ρόβου, Πίλας Νέγκρι, Ενωθς Μουσέ, Άνοικτής κερδία, Άπελιπώτερος πόδου, Ι.Ν.Ν., Έρέβου.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Έλλην Ρ. Κοπούλου, καώτατε σαφέστερον τί επιθυμείτε. Ψευδώνυμν Άνωστρησαν έπρόκειτο να σίς απαντήσω δι' έπιστολήν Νικιτερης; Είναι φλόγην, έλήθη άντίμιον. Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ.

ΝΤΟΛΟΡΕΣ, Ένταύθα: Μέλιον περιπετειώδεις και άμφρόβουλοσ έρασιλείας. Ο μέλιον σύζυγος σας θά έλθε ό σήμερινος έρασιλείας, πλην με αυτόν έλιγον μόνον κριρόν θά ευχισθήσθε. Όσον άφορη τήν άελφ ή σας, πρδπει να έχω ύπ' όψ' μου τόν γραφικόν τή, χιρδκήσθ δια να τής άπενήσω, καθώς και πρδ τού άδελφού σας. Η οικονομική σας γαλή ή θ' άποκατασταθή τότε όπότεν θ' άρχισή ή ευτυχία εις τή ιδιαίτερο σας οία. Τιποτε άλλο.

HELLI, ένταύθα: Τά σχέδιά σας θά ναυαγήσιν. Ο άνδρας εκείνος δεσμεύεται από άλλη. Φίλας ειλκρινείσ έχετε, περισοότερον ειλκρινείσ τόν οικισμόν σας. Άποφύγετε τās άκρότητας. Κατ' αυτάς έχάσατε μίαν ευκαιρίαν δια να ευτυχίσετε.

ΖΙΖΙΚΑΝ, Ένταύθα: Οί έρασιλεί σπανίως καθίστανται σύζυγοι ευτυχίς. Σίς συμβουλεύω να μη επιδιώξετε τόν μετ' αυτού γίμον. Έάν θέλετε να μετ' ήρηθη ή σημερινή άξιοτήρητος κατάστασις σας, σίς συνιστώ να ζην ευθιγής, έφ' όσον δύνασθ.

ΜΑΡΒΕΛ, Αθήνας: Σίς συνιστώ να δέχσθε μετ' έπιφυλάξεως τās δι βεβίωσεις τού περδ ού πρόκειται προσώπου. Δεν έχει διόλου τή μέσα δια να σίς καταστήσθ ευτυχή. Η διδουσις εκείτη είναι άκριβής. Αλλά μη λυπεισθ δι' αύ ό. Σν τώμος θά έλθη ό άνθρώπος εκείνος, ό όποιος θά γνωρίσθ τήν ψυχήν σας κατά βάθος, ό όποιος θά σίς εκτιμήσθ, θά σίς αγαπήτ ή πραγματικώς και θά σίς καταστήσθ ευτυχή. Σίς συνιστώ ψυχραιμ αν, μετροπείθεισιν και ύπομονήν.

ΖΟΖΕΤΑΝ ΤΑΡΝΙΕ: Το αϊθμηό σας θά εκδηλωθή έν ό η αυτόν τή σφοδρήτην λαν προσχώδ. Πολλά ή περιπέτειά θά επακολουθήσιν, ήμερη πληρη άγωνίας και πόνου, εις τή τέλος όμως έσ γάμος ευτυχίς, θά έλθη ως έπίλογος τής δραματικής αυτής ύποθέσεως. Ταξειδιον διαβλέπω, ούχι όμως μικρόν.

ΘΕΛΜΑΝ, Πόρον: Ούδδποτε σίς ήράπισε. Άπλούστατ εις κυριότη από τόν πόδον και ήθελε να σίς κίρη ίδιόν τόν μέγος όου ό πόθος τού ίκανοποιηθή. Είλθε ευτυχίς που ά τηλήγη ενός τοιοούτου άνθρώπου εγώιστδ και άγενοός.

Χ, Καλάμας: Θά νυμφευθήτε, αλλά δεν θά ευτυχίσετε. Έν μέσο περιπετειών και οιονομικών θυσιών θά οισέθη ή ζωή σας. Είσθε άνθρωπος πολύ άτυχής, άκριβός ό ότι είσθε επιπόλαος.

ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΑ, Αθήνας: Ο μνηστήρ σας θά έπενέλθ. Οί συγγενείσ τού τόν βιάζον ν' άδότηση τήν πρδ τής δόθη σιν ύπόσχεσιν τιν, άλλ' εκείνος τούς άντιάντικρούει. Π' ιδέα τον είναι πολύ κολακευτική δι' ύμάς. Γάμο τή; άδελφής; σας δεν διαβλέπω.

DESTINEE: Μία ασθένεια θά έλθη εις τή σπήτι σας, πλην όχι θαντηρήσθ. Μόνον πολυσοδος. Θά ευτυχιστ τε εις πολύ άπώτερον μέλιον. Ο άδελφός; σας δεν θά επιτύχθ τήν θέσιν ού ήν, θά επιτύχθ όμως άλλην. Η άδελφή σας δεν θά φέρη ευχαρίστους ειδήσεις έξ τού ταξειδίου της.

ΝΙΚΗΝ Α, Θεσσαλονίκη: Οί πόθοι σας θά πραγματοποιηθ ύ όσον άφορη τή έρωτικόν κηφίλιον. Δά τήν πραγματοποίησιν αυτήν θ' έρμασθ όσον δύναμαι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ Π, Καλάμας: Γάμον δεν διαβλέπω με τόν έρσθησ σας. Ταχέως αί σχέσεις σας θά διακοπούν, λόγω παρεμβολής τούτου προσώπου. Μήν έλπίζετε τίποτε από τόν Γ.

Είς τή προσεχέσ φύλλον τής Σφαιρας, θά άπενήσω εις τās έπιστολάς τών όδων και κυρίων: Μαγικού Καθρέπ-ον, Χρμένης άγλας, Κόμης Ιονύδ, Διότορας, Πικριλλας Ε. Β., Α.Γ.Γ., Όρφανής κέρης, Σοφίς Μ. Σοφίρας, Σελιγομοσιστου βραδείας, Γ.Α.Ζ., Καταβόλου τής μοίρας, Βράχου, Γράνας, Χρμένης άγλας, Ο.Κ., Ε.Ν.Θ., Παύλος Α., Βλκιστοκόλης Π., Ε.Λ.Η., Α.Π., Β.Π.Γ., Χ.Ο.Σ., Άηλητισμένης κέρης, Γλυκεά; μελαγχρονίς, Έπαξέσεως καστανής, Άηλητισμένης χαριστοπόλας. Μαλουζίν, Άγρωτικδ άνθους και Μή μου άππου.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Ο ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Περιγράψατε τήν έρωτικήν ιστορία σας στείλατε τήν περιγραφήν εις τήν Σφαιραν και θά έχετε ένα μεγάλο κέρδος και μίαν επιτοχίαν εις τήν έρωτικήν σας ύπόθεσιν.

Όλοι έχον κάποιαν έρωτικήν ιστορίαν. Τήν ιστορίαν αυτήν σίς καλώ να τήν περιγράψετε, με σαφήνειαν και ειλκρινεία, βέβαιον ότι εκ τής διαλογικής συζητήσεως, μεταξυ τιν γωρωστριών και άναγνωστών, ή όποια κατά φρασικόν κανόνα θά άπακολουθήσθ κ' έσείς πολλά θά ώφεληθήτε και άλλους θά ώφελήσετε.

Από τή συζητήσην αυτήν πολλά καλά θά προκύψον. Θά βρεθούν άνθρωποι ειδικοί τών ό οίων α συμβουλαί και α παρατηρήσεις θά σίς είναι πολύτιμοι. Έρωτες που κατορροούν θά στερεωθούν, σχέσεις αί όποια διεκόπησαν θά επανληφθούν και δεν θά είναι και διόλου δύσκολον πολλοί έρωτες να καταλήξον και εις τόν γίμον.

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ Κάθε περιγραφή δεν πρέπει να ύπερβαίνη τούς 20 στίχους τής Σφαιρας, κάθε δε άπάντησις άναγνώστου εις αυτήν τούς 25 στίχους.

Όλοι αί περιγραφαι και αί άπάντησεις θά δημοσιεύονται με τήν σειράν. Δικαιώματα εκάθ έρωτδ δημοσιεύσεως περιερίεσ δαχ. 3, άπαντήσεως δαχ. 2.

Αί περιγραφαι και αί άπάντησεις θά είναι ύπογεγραμμεναί με τού πραγματικόν όνομα, άλλα με ψευδώνυμον.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ Βραδεία θά δοθούν δύο. Ένα εκ δραχμών 2000 τού όποιον θά λάβουν άναλόγως αί έρωτδτεμένιοι εκείνοι τών όσωών ό έρωσ θά καταλήξθ εις γάμον κατά τών όποιών ή έρωτική ιστορία θά έχη προηγουμένως δημοσιεύσθ εις τήν Σφαιραν.

Θά δοθ ή έπίσης και ένα άλλο σοσδείο εκ δραχμών 500, τού όποιον θά οοθ ή εις τήν καλλίτεραν έρωτικήν έπιστολήν έξ όσων θά παρελάσον από τών στήλων τού Διαγωνισμού.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ Κρινάνθη, ή συμβουλή μου εις αυτ ή: Έάν ή φίλη σου έχει παύσει να ενδιαφέρεται με τόν νέον αυτόν σε συμβουλεύω να τόν αγαπήσθ.

Καλάμας: Θά νυμφευθήτε, αλλά δεν θά ευτυχίσετε. Έν μέσο περιπετειών και οιονομικών θυσιών θά οισέθη ή ζωή σας. Είσθε άνθρωπος πολύ άτυχής, άκριβός ό ότι είσθε επιπόλαος.

ΡΟΔΟΝ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΑ, Αθήνας: Ο μνηστήρ σας θά έπενέλθ. Οί συγγενείσ τού τόν βιάζον ν' άδότηση τήν πρδ τής δόθη σιν ύπόσχεσιν τιν, άλλ' εκείνος τούς άντιάντικρούει. Π' ιδέα τον είναι πολύ κολακευτική δι' ύμάς. Γάμο τή; άδελφής; σας δεν διαβλέπω.

DESTINEE: Μία ασθένεια θά έλθη εις τή σπήτι σας, πλην όχι θαντηρήσθ. Μόνον πολυσοδος. Θά ευτυχιστ τε εις πολύ άπώτερον μέλιον. Ο άδελφός; σας δεν θά επιτύχθ τήν θέσιν ού ήν, θά επιτύχθ όμως άλλην. Η άδελφή σας δεν θά φέρη ευχαρίστους ειδήσεις έξ τού ταξειδίου της.

ΝΙΚΗΝ Α, Θεσσαλονίκη: Οί πόθοι σας θά πραγματοποιηθ ύ όσον άφορη τή έρωτικόν κηφίλιον. Δά τήν πραγματοποίησιν αυτήν θ' έρμασθ όσον δύναμαι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ Π, Καλάμας: Γάμον δεν διαβλέπω με τόν έρσθησ σας. Ταχέως αί σχέσεις σας θά διακοπούν, λόγω παρεμβολής τούτου προσώπου. Μήν έλπίζετε τίποτε από τόν Γ.

Είς τή προσεχέσ φύλλον τής Σφαιρας, θά άπενήσω εις τās έπιστολάς τών όδων και κυρίων: Μαγικού Καθρέπ-ον, Χρμένης άγλας, Κόμης Ιονύδ, Διότορας, Πικριλλας Ε. Β., Α.Γ.Γ., Όρφανής κέρης, Σοφίς Μ. Σοφίρας, Σελιγομοσιστου βραδείας, Γ.Α.Ζ., Καταβόλου τής μοίρας, Βράχου, Γράνας, Χρμένης άγλας, Ο.Κ., Ε.Ν.Θ., Παύλος Α., Βλκιστοκόλης Π., Ε.Λ.Η., Α.Π., Β.Π.Γ., Χ.Ο.Σ., Άηλητισμένης κέρης, Γλυκεά; μελαγχρονίς, Έπαξέσεως καστανής, Άηλητισμένης χαριστοπόλας. Μαλουζίν, Άγρωτικδ άνθους και Μή μου άππου.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

Είς τās έπιστολάς τών άνωτάω θ' άπαντήσω μόλις έλθει ή σειρά τών.

ΣΦΑΙΡΑ

ΣΤΑΓΑΡΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ

(Συνέχεια εκ τού προη, ουμένου) Έχε καταλήθη από φ βροδν άμηναν Έσκέπετο άν έφρασε άποκαλύθη τά πάντα στόν πατέρα του ή να τόν εκδικήη χωρίς να τού πη τίποτε.

Άπεσάσιος τή τελευταίον. Τό βράδυ εκίνο ε ήλθε τόν πατέρα του, όπως έκαμε πάντοτε, έφ' εψε με ύπερτίτην συγγίησιν τού χερ ής Φραναίος και άπεσάθη στό δωμάτιό του.

Οί δύο σύζυγοι έβριναν μόνου, χωρίς να προφέρουν λέξιν μέχρι στάς έ δεκα κ' ύστερα άπεσάσθ σήσαν.

Τό φροκτόν λάθος Η Κριμακή εφθ σ. Τα μεσινικα ή Φραναίνα και ό Ραούλ θά έδορδύσιν.

Όταν ό Ραούλ έφρασε στη βίλλα ή Φραναίνα έφρασε να τον πρ ύπντησθ και τού έμψύγιος:

— Ού ε λέξιν, ό Άδριανός είν' ε εί και μάς πιασκόσθ.

— Ο Ραούλ έσάθησε κατάπλητος. Κατώρ-θωσεν εν τούτοις να συγκρατήσθ τήν ταραχήν του κ' ειπε στή Φραναίνα:

— Όλα είναι έτοιμα.

— Κ' έώ έπίσης είμαι έτοιμη, άπήνησεν εκείνη.

— Έρχοσιν κατόπιν να μιλούν γιά πράγματα εντελώς άσημαντα, γαλήνιοι και ήνοιχοι και όί όσο.

Περπατούσαν ό ένας κοντά στόν άλλο πρδς τού μέγος όπυ, βρισκόταν κρυμμένος ό Άδριανός. Ο νέος τούς είδε στό πρόσωπο και τ. ό έφάνη περιεργον πώς τή πρόσωπα και τών δύο δεν είδειχ αν χαμν ά συγκινήσιν.

Αίψ ής ό Άδριανός παρουσιάσθη μπροστά τών.

— Καλητέρα, Άδριανέ, είπεν ό Ραούλ μετά μελίστης άταξείας.

— Χαίρετε, άπήνησεν ό Άδριανός γεμάτος όργη, επειδή δεν μπόρεσε να συλλάβη τόν Ραούλ γονατισμένον μπροστά στά πόδια τής Φραναίνας.

— Τι σημαίνει, είπεν ό Ραούλ. Διή τή ύστα θά είμεθα μακράν τού μέγος αυτού, άσφαλισμένον άπό κάθε καταδίωξι.

— Ο Θεός να είστα ούση, εκάμεν ή Φραναίνα κ' έμεινε σκ πν ή.

Τό πρωί τής ήμέρας, κατά τήν όποιαν εθ δύο έρασιλεί είχαν άποφασίσει να δραπειεύσθ, ό Σαμαί συνιτησθ πάλιν με τόν Κου

ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕ ΛΗΣΤΗΣ Ο ΓΙΑΓΚΟΥΛΑΣ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΝ ΤΟ ΘΥΜΑ ΜΙΑΣ ΤΡΟΜΕΡΑΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΩΣ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΕΡΟΥ ΛΗΣΤΑΡΧΟΥ ΜΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΥΠΟΘΕΣΙΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Διεμαρτυρήθη ὁ Φώτης Γιαγκούλας μὲ δὴ-
λην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του, ἔδωσε τὸν
λόγον τῆς τιμῆς του ὅτι εἶναι ἄθωος τοῦ ἀ-
ποδομένου εἰς αὐτὸν ἐγκλήματος, οἱ χωρο-
φύλακες ὁμοῦ ἐπέμεναν, ἐπέμεναν ἰδίως ὁ
Στάμος Γκέκας.

— Μὴν ὀνειδίαι, Φώτη, τοῦ ἔλεγε. Κοντὰ
στὸ σκοτωμένο εὐρέθηκε ματωμένο τὸ δικό
σου μαχαίρι.

Ἡ φιλοτιμία τοῦ Γιαγκούλα προσεβλήθη
τώρα, τὰ χέρια του ἔτρεμαν, ὅλον του τὸ αἷμα
εἶχεν ἀνεβῆ στὸ κεφάλι του. Τὸ στήθος του
ἐπάλλετο ὑπὸ βιαίας ὀρῆς.

— Ἐ, λοιπόν, ναί, ἐβρουχίθη. Ἄφου θέ-
λετε νὰ εἶμαι φοιτῆς, εἶμαι. Καὶ πρὶν προ-
φθάσῃ νὰ τὸν ἀναχαιτίσῃ, ἐξήγαγεν ἄ-
στραπιαίως περιστροφῶν.

Τρεῖς συχεῖς πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν
καὶ ὁ Στάμος Γκέκας ἔπεσε νεκρὸς πρὸ τῶν
ποδῶ τῶν χωροφυλάκων.

Κατόπιν ὁ Φώτης ἀπειμαρτυρήθη ὀλίγα βή-
ματα καὶ πάλιν τὸ ἀγκίζον εἰσέτι περιστρο-
φῶν, ἐφώνησε :

— Ὅποιος τοῦ βαστάει ἄς βάλῃ τὸ χέρι
του ἀπάνω μου.

Οἱ χωροφύλακες καὶ οἱ ἄλλοι χωρικοὶ, οἱ
ὁποῖοι εἶχον ἀκούσει τὸν θόρυβον καὶ εἶχον
εισελθεῖ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Γιαγκούλα, ἦσαν
κλιτάπληκτοι.

Ἐνας ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἔσυρε τὴν ξι-
φολόγην του καὶ ἠτοιμάσθη νὰ ἐπιτεθῆ ἑναν-
τίον τοῦ Φώτη. Μία ὄμως σφαῖρα τον εἶρεν
εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐπιπτε καὶ αὐτὸς νεκρὸς.
Τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁ Γιαγκούλας ὤρμησεν ὡς
λαίλαψ πρὸς τὴν ἐξοδὸν καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

Ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον ὥραν ἔτρεχε. Κατόπιν
ἐρρίφθη μέσα εἰς μίαν χαράδραν διὰ ν' ἀνα-
παυθῆ καὶ νὰ συγκεντρωθῇ τὰς σκέψεις του.

Μερικοὶ ἐκ τῶν συχωριανῶν του εἶχον τρέ-
ξει κατόπιν του καὶ τὸν εἶδον τὴν στιγμὴν
πού ἐγένετο ἐντὸς τῆς χαράδρας, ἔχασαν ὁμοῦ
κατόπιν τὰ ἴχνη του καὶ μὴ δυάμενοι νὰ
τὸν παρακολουθήσουν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ χω-
ρίον τῶν ἀπρακτοῦ.

Ἡ ἄρρωστη ἀδελφὴ

Τὸ μεσονύκτιον τῆς ἄλλης ἡμέρας ὁ Φώτης
ἐκτυποῦσε τὴν θύραν τοῦ σπιτιοῦ του. Καμ-
μία ὁμοῦ ἀπάντησις δὲν τοῦ ἐδίδοτο ἔσωθεν
καὶ ὁ Γιαγκούλας, κακὰ προμαντεύων, ἠναγ-
κασθὲν νὰ διαρρήξῃ τὴν θύραν καὶ νὰ εἰσε-
έλθῃ.

Ἐφύθη τότε πρὸ σπαρακτικοῦ θαύματος.
Ἡ ἀδελφὴ του ἦ Τασία, τρομαγμένη ἀπὸ
ὅσα εἶχον συμβῆ, κατέκειτο ἀσθενῆς. Ὁ πυ-
ρετός τὴν ἐβασάνιζεν ἀπὸ πολλῶν ὡρῶν.

Εἰς τὴν θύραν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἐσηκώθη,
ἐκάθησεν εἰς τὸ κρεβάτι τῆς καὶ τὸν ἐκύ-
ταξε περιδεῆ :

Φώτη, ἐπιθύρῃς, Φώτη τί ἔκανες ;

Ὁ Γιαγκούλας ἤλθε κοντὰ τῆς, ἐκάθησε
δίπλα τῆς στὸ κρεβάτι καὶ ἤρχισε νὰ τῆς
διηγήται τὰς περιστασιας ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐ-
ρέθη καὶ ἐξηναγκασθὲν νὰ διαπράξῃ τὸν φό-
νον τοῦ Στάμου Γκέκας καὶ τοῦ χωροφυλάκου
καὶ τὸς ὀρχίζετο ὅτι δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν
δολοφονίαν τοῦ Πάνου Τσιγκιά, τοῦ πατρὸς
τῆς Εὐαγγελίας.

Αἰφνης κρότσι ζωηροὶ ἀντήχησαν εἰς τὴν
θύραν καὶ μ' ἀπιτακτικὴ φωνὴ ἠκούσθη λέ-
γουσα :

— Ἐν ὀνόματι τοῦ Νύμου ἀνοίγτε.

Ὁ Γιαγκούλας, ὄπισθ' ἢ ὁ καθισμένος εἰς
τὸ κρεβάτι τῆς ἀρρωστης ἀδελφῆς του, ἐτι-
νάχθη διὰ μιᾶς ὁδοῦ.

— Θεοῦ, ἀνέκραξε, ἦρθατε λοιπὸν νὰ μοῦ
στοιώσετε τὴν ἀδελφῆ ;

— Ἀλλοίμονό μας, ἐπιθύρῃς ἢ Τασία ρι-
γῶσα, τώρα τί θὰ γίνουμε ;

Τὰ ἄτονα βλέμματά τῆς ἦσαν πλέον σβυ-
σμένα ἢ φωνὴ τῆς μόλις κατάρθωνε νὰ
ἐξέρχεται τῶν γυλιῶν τῆς.

Προσεπάθησε νὰ σηκωθῆ, ἀλλὰ δὲν τὸ κα-
τώρθωσε. Ἐσωριάσθη πάλιν εἰς τὸ κρεβάτι,
ψιθυρίζουσα :

— Φώτη, τρέξε καὶ σώσου, ἀπὸ τὸ παρά-
θυρο.

Ὁ Φώτης, ὅταν εἶδε τὴν ἀδελφὴν του εἰς

τὴν κατάστασιν αὐτὴν, ἐλησμόνησε τὸν ἰδικόν
του κίνδυνον. Δὲν ἔσπευσε πρὸς τὸ παράθυ-
ρον, ὅπως τοῦ ὑπέδειξεν ἡ ἀδελφὴ του, ἀλλ'
ἔτρεξε πάλιν κοντὰ τῆς, τῆς ἐπίασε τὰ παγω-
μένα ἄπ' τὴν τρόμον γέμια τῆς καὶ τῆς εἶπε :

Γλυκεῖά μου ἀδελφῆ, δυὸ ἀνθρώπους
εἶχα στὸν κόμο πρὸ μ' ἀγαπεῦσαν τὴν Εὐ-
αγγελία καὶ ἐσένα. Ἐκεῖνη μοῦ τὴν ἐπῆραν
οἱ ἐχθροὶ μου, τώρα θέλουν νὰ μοῦ πάρουν
καὶ ἐμένα, μὴ δὲν θὰ τὸ κατορθώσουν.

— Φώτη, ἐτραύλισεν ἐκεῖνη, σώου ἐσά.

Ὁ λήσταρχος Γιαγκούλας εἰς τὸ λιμέρι του

Τὰ κτηνήματα εἰς τὴν πόρταν ἐγένοντο συ-
χνότερα. Ἡ πόρτα τώρα ἤρχισε νὰ ὑποχωρῆ.
Ἡ ἀδελφὴ του ὀλίγας μόνον στιγμὰς ζωῆς
εἶχε. Νὰ φύγῃ ; Ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν ἀφήσῃ
μόνην εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν ;

Ὀλίγον ἀκόμη καὶ οἱ χωροφύλακες θὰ εἰσ-
ήρχοντο, ὀλίγον ἀκόμη καὶ ὁ ἀδελφός τῆς θὰ
συνελαμβάνετο ἂν μὴ ἐφρονεῦτο.

— Φώτη, ἐτραύλισε καὶ πάλιν ἡ δυστυχῆς
Τασία, γλύτωσε σώσου ἐσά.

Δὲ ἀντίειχε περισσότερον. Ἐκλίνε βαρεῖα
τὴν κεφαλὴν τῆς, ἀνένταξεν καὶ ἔμεινε ἀκί-
νητος.

Ὁ Φώτης ἐφρονίσασε. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξα-
κριβώσῃ ἂν ἡ ἀδελφὴ του ἀπέθανεν ἢ ὄχι.
Ὅταν τὴν εἶδε νὰ μὴν ἀκίνητος τὰ ἔχασεν.
Ἐτρεχε τότε πρὸς τὴν πόρταν καὶ τότε πρὸς
τὸ παράθυρον, ζητῶν μίαν διέξοδον μίαν βο-
ήθειαν.

Αἰφνης ἡ πόρτα ὑπεχώρησε καὶ ἐράνησαν
οἱ χωροφύλακες ἀπειλητικοὶ, μαινώμενοι, βρυ-
χώμενοι ἀπαισίως.

Ὁ Φώτης δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ εἴξῃ ὕστα-
τον βλέμμα ἐπὶ τῆς ἀδελφῆς του.

— Ἀπάνω του, ἐφώνησαν οἱ χωροφύλα-
κες. Δυὸ ἐξ αὐτῶν τὸν συνέλαβον καὶ προσε-
πάθον νὰ τὸν σύρουν ἔξω τοῦ δωματίου.

Συντετριμμένος ὅπως ἦτο ὁ Φώτης ἀπὸ τὸν
πόνον τὸν ὁποῖον τοῦ εἶχε προσεξήσει ἡ θλι-
βερὰ κατάστασις τῆς ἀδελφῆς του, δὲν εἶχε
δυνάμεις διὰ ν' ἀντισταθῆ.

Οἱ χωροφύλακες ἐκβάλλοντες κραυγὰς θρι-
άμβου ὠδήγησαν ἔξω τὸν Γιαγκούλαν καὶ τὸν
ἠνάγκασαν νὰ διέλθῃ διὰ μέσου τῶν συχω-
ριανῶν του, οἱ ὁποῖοι μαθόντες τὰ συμβάντα
εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Φώτη, εἶχαν συγκεντρωθῆ
εἰς τὴν ἐξώπορταν.

Τοὺς εἶδεν ὅλους αὐτοὺς ὁ Φώτης καὶ ἔ-
γινε τρελλὸς ἀπὸ τὸν θυμὸν του. Ἐκίνησεν
ἀπειλητικῶς τὴν κεφαλὴν του καὶ μὲ φωνὴν
ὕποκρωνον τοὺς εἶπε :

— Φεύγω, τώρα, πατριῶτες μου, φύγω μὰ
θὰ ἐναγριώσω καὶ τότε... τότε θὰ κ' ἄψουν
μάνες καὶ παιδιὰ καὶ τὸ χωριό μου θὰ ντυ-
θῆ ὅλο στὰ μαῦρα.

Ἡ συνάντησις τοῦ Γιαγκούλα μὲ
τὸν λήσταρχο Μπλαντέμη.

Ὁ λήσταρχος Μπλαντέμης, ὁ ὁποῖος ὡς

θὰ ἐθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται μας διέπρα-
ξε τὴν ληστείαν τοῦ Λαρισσαίου σιδηρο-
δρόμου, εὐρίσκατο τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην εἰς τὰ
πέριε τῶν Σερβίων, τρομοκρατῶν τοὺς πάντας.

Εἶχε στήσει τὸ λιμέρι του εἰς ἓνα πυκνό-
τατον δάσος τῶν Σερβίων καὶ ἐκεῖ κατέστρω-
νε τὰ σχέδιά του διὰ τὰς μελλούσας ληστρι-
κὰς πράξεις του.

Ἦταν ἀπόγευμα καὶ ὁ λήσταρχος κα-
θήμενος ἐπάνω εἰς ἓνα κομρὸν δένδρου καὶ ἐ-
διαβαζε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἓνας φί-
λος του τοῦ εἶχε στείλει ἀπὸ τὰ Σέρβια καὶ
διὰ τῆς ὁποίας τοῦ κηθίστα γιωσιὸν ὅτι νέα
ἀποσπασματα εἶχον ἐξελθεῖ πρὸς καταδίω-
ξιν του, ὅτι ἓνας κρότος ἠκούσθη ἐξερχόμε-
νος ἀπὸ τὰ ἐκεῖ πλησίον βάτα.

Ὁ Μπλαντέμης ἀνετιναχθῆ. Ἐβάλλε τὸ
χέρι εἰς τὴν ὀπλοθήκην του καὶ προσεπάθει
νὰ διακριθῆ πόθεν ἀκριβῶς προέρχεται ὁ
κρότος.

Μία κεφαλὴ προέβαλλε τότε διὰ μέσου τοῦ
βάτου, μὴ κεφαλὴ ἀνδρὸς κοῖ συγχρόνως μὴ
φωνὴ ἠκούσθη :

— Μὴ φοβάσαι, κηπετάνιε. Ἐρχομαι γιὰ
καλό.

Ὁ Μπλαντέμης, κρατῶν πάντοτε τὴν λα-
βὴν τοῦ πιστολλοῦ του, ἐπιλησίασε καὶ διέ-
ταξε τὸν περιεργὸν ἐπισκέπτην νὰ τὸν πλη-
σιάσῃ.

— Τί θές, ρε παλληκάρι ; τὸν ἠρώτησε ;
Ποῖος ἄνεμος σ' ἔρριξε κατὰ δόθε ; Καλὸς ;

— Ὁ ἄνεμος τοῦ πόνου καὶ τῆς συμφορᾶς,
ἀπήντησεν ὁ ἀγνωστός.

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι, πῶς σε λέει καὶ τί
θέλεις ; ἠρώτησε πάλιν ὁ λήσταρχος, μὴ παύ-
σῃ νὰ ἐπιτηρῆ διὰ τὸ βλέμματος κάθε κίνη-
σιν τοῦ ἐπισκέπτου.

— Μὲ λένε Φώτη Γιαγκούλα, ἀπήντησεν
ἐκεῖνος, γεννήθηκα στὸ Μεταξά καὶ τώρα ἔρ-
χομαι ἀπ' τὴν Κοζάνη μὲ τὰ πόδια. Μ' εἶ-
χανε πέντε μῆνες στὴν φυλακὴ τῆς Αἰγίνης,
ἀλλὰ τῶσκασα. Θέλεις νὰ με κάνης παλλι-
κάρι σου ; Ἐγὼ ἄλλο σκοπὸ πειὰ δὲν ἔχω
στὴ ζωὴ μου παρὰ νὰ ἐκδικηθῶ αὐτοὺς ποὺ
μὲ κατέστρεψαν. Τρεῖς μῆνες γυρίζω στὰ
βουνὰ τῆς Μακεδονίας σὰν τὸ λαβωμένο θε-
ριό. Τώρα βρῆκα ἐσένα...

— Καὶ ποῦ με γνωρίζεις ἐμένα ; ἠρώτησεν
ὁ Μπλαντέμης.

— Σ' ἐγ ὄρισα τὴν ἡμέρα ποῦ ἐστακώ-
νατε τὸ τραῖνο τῆς Λαρισσῆς.

Ὁ Μπλαντέμης ἐβύθησε τὸ βλέμμα του εἰς
τὰ μάτια τοῦ Γιαγκούλα.

— Πίστεψε με, κηπετάνιο μου, ἐξηκολού-
θησεν ὁ Γιαγκούλας. Μέσα στὸ τραῖνο ἐκεῖνο
ἦμουν καὶ ἐγὼ.

— Καὶ πῶς διάολο ξέφυγες ;

— Ἐφέφυγα, κηπετάνιο μου.

— Καὶ τώρα ;

— Τώρα σοῦ εἶπα, ἀπήντησεν ὁ Γιαγκού-
λας. Θέλω νὰ με πάρης στὴ συμμορία σου.

Ἐνα ἀγριεμένο ποτάμι, κηπετάνιο μου μὲ
συνεπῆρε στὴ μανιασμένη διάβα του.

— Θέλεις νὰ γίνης συμμορίτης μας ; τὸν ἠ-
ρώτησεν ἔξωθεν ὁ Μπλαντέμης.

— Ναί, κηπετάνιο μου. Ἐνας ληστής μονά-
χος του δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ κάνῃ κείνο ποῦ
θέλει.

— Σωστό, ἀπεκρίθη ὁ Μπλαντέμης. Ἄλλὰ
προτοῦ σοῦ πῶ τὸ ναί ἔχω υποχρέωσι νὰ ρω-
τήσω ἂν ὅ,τι ἔκανες δὲν διορθώνεται καὶ ἂν
εἶναι προτιμώτερο νὰ παραδοθῆς παρὰ νὰ
μείνης μαζί μας.

— Δέξου με, κηπετάνιο μου, εἶπε παρακλη-
τικὰ ὁ Φώτης καὶ δὲν θὰ μετανοιώτῃς γι' αὐ-
τό. Μοῦ λὲς νὰ παραδοθῆ. Γιὰ κῦτταξέ λοι-
πόν. Σοῦ φαίνονται τόσῳ ἀνανδρός ;

— Μπρὸς γκρεμὸς καὶ πίσω ρέμμα εἶπεν ὁ
Μπλαντέμης. Κάθησε μαζί μου καὶ ποῦ ξέ-
ρεις ; Ἴσως νὰ βρῆς τρόπο νὰ ἐκδικηθῆς ὅλους
ἐκείνους ποῦ σε κατέστρεψαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην θόρυβος ἠκούσθη μέσα
εἰς τὰ χαμόκλαδσ. Ὁ Μπλαντέμης ἔστρεψε
τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδε. Ἀμέσως τότε ἀφῆσε
ἓνα συνθηματικὸν συριγγμὸν καὶ ἔτρεξε νὰ ἐξα-
βανισθῆ μέσα εἰς τὸ πυκνὸν δάσος.

Εἰς τὸ προσεχές ἡ συνέχεια